

Byla C-608/19

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2019 m. rugpjūčio 12 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 20 d.

Apeliantas:

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro
(INAIL)

Kita apeliacinio proceso šalis:

Zennaro Giuseppe Legnami Sas di Zennaro Mauro & C

Pagrindinės bylos dalykas

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (Nacionalinis draudimo nuo nelaimingų atsitikimų darbe institutas, toliau - INAIL) pateiktas apeliacinis skundas dėl *TAR del Veneto* (Veneto regiono administracinis teismas) sprendimo, kuriuo patenkintas įmonės *Zennaro* prašymas panaikinti sprendimą atsisakyti suteikti viešame pranešime dėl įmonių skatinimo nurodytą subsidiją (*de minimis* pagalbą).

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Remdamasis SESV 267 straipsniu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, kaip reikėtų tiksliai aiškinti Reglamento Nr. 1407/2013 nuostatas, taikomas paraiškoms suteikti *de minimis* pagalbą ir 200 000 EUR pagalbos viršutinės ribos viršijimui, įskaitant galimybę paraišką pateikusiai įmonei imtis taisomųjų priemonių, kad viršutinė riba nebūtų viršyta.

Prejudicinis klausimas

Ar Reglamento Nr. 1407/2013 3 ir 6 straipsniuose nustatytos pagalbos teikimo nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad, jeigu paraišką teikianti įmonė viršija viršutinę ribą dėl to, kad subsidijos sumuojamos su ankstesnėmis subsidijomis, yra įmanoma (iki faktinio prašomos subsidijos išmokėjimo) prašyti sumažinti finansavimą (iš dalies pakeičiant projektą ar pateikiant kitą jo versiją) arba atsisakyti (visiškai ar iš dalies) anksčiau skirtų ir gal jau gautų subsidijų siekiant neviršyti didžiausios mokėtinos sumos? Ar tos pačios nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad įvairios pasirinkimo galimybės (kitos versijos pateikimas arba finansavimo atsisakymas) suteikiamos net jeigu nėra aiškiai numatytos nacionalinės teisės aktuose ir (arba) viešame pranešime dėl pagalbos suteikimo?

Sąjungos teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 1407/2013 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, būtent 3, 10, 21 ir 22 konstatuojamosios dalys, 3 straipsnio 2, 4 ir 7 dalys ir 6 straipsnio 5 dalis.

Nacionalinės priemonės, kuriomis remiamasi

2013 m. skelbimas „2013 M. VIEŠAS PRANEŠIMAS: ĮMONIŲ SKATINIMAS IMTIS VEIKSMŲ DARBUOTOJŲ SVEIKATAI APSAUGOTI IR SAUGAI DARBE UŽTIKRINTI, įgyvendinant Įstatyminio dekreto 81/2008 su paskesniais pakeitimais ir papildymais 11 straipsnio 1 dalies a punktą ir 5 dalį“.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso apibūdinimas

- 1 Įmonė *Zennaro*, kuri kita proceso antrosios instancijos teisme šalis, tinkamai pateikė paraišką dėl finansavimo pagal 2013 m. bendrąjį viešąjį pranešimą, o INAIL 2014 m. spalio 30 d. informavo ją apie tai, kad jos projektas yra patvirtintas ir kad ji turi galimybę gauti išankstinį finansavimą, kurio ši įmonė vėliau paprašė.
- 2 Vis dėlto per paskesnę su viešu pranešimu susijusią procedūrą paaiškėjo, kad vos prieš du mėnesius Veneto regionas skyrė įmonei *Zennaro* papildomas Europos fondų lėšas, taip pat laikytinas valstybės pagalba, jų suma kartu su kitu anksčiau tos pačios įmonės gautu viešuoju finansavimu per referencinį trejų metų laikotarpį viršijo 200 000 EUR *de minimis* sumos ribą.
- 3 Atsižvelgusi į šią padėtį, įmonė *Zennaro*, prieš pradėdama įgyvendinti projektą ir siekdama neviršyti pirmiau nurodytos viršutinės ribos, 2015 m. rugpjūčio 12 d. pateikė INAIL projekto versiją, kurioje buvo nurodytos sumažintos bendros sąnaudos siekiant neviršyti didžiausios leistinos sumos.

- 4 2015 m. lapkričio 18 d. sprendime INAIL nurodė, kad negali skirti įmonei finansavimą, ir atsisakė suteikti jai dalį finansavimo, nebent ji visiškai atsisakys anksčiau jai suteikto finansavimo.
- 5 Įmonė *Zennaro* kreipėsi į Veneto regiono administracinį teismą dėl šio sprendimo panaikinimo ir pranešė INAIL, kad atsisakė anksčiau gautos regioninės subsidijos.
- 6 2016 m. birželio 6 d. INAIL patvirtino, kad nesuteiks finansavimo dėl to, kad buvo viršyta Reglamente Nr. 1407/2013 nustatyta viršutinė riba ir kad dalinis subsidijos mokėjimas prieštarautų šio reglamento 3 straipsnio 7 daliai.
- 7 Įmonė *Zennaro* paprašė panaikinti ir 2016 m. birželio 6 d. sprendimą.
- 8 Pirmosios instancijos teismas patenkino ieškinį, atsižvelgdamas į Europos Komisijos Konkurencijos generalinio direktorato atsakymą į atsakovės klausimą dėl galimo Reglamente Nr. 1407/13 3 straipsnio 7 dalies aiškinimo.
- 9 Savo atsakyme Direktoratas iš esmės pripažino, kad subsidijas teikianti viešoji įstaiga gali jas proporcingai sumažinti, kad nebūtų viršytos aptariamoms riboms ir kad nacionalinės valdžios institucijos turi nustatyti tinkamiausią išeitį, nes abu galimi sprendimai – proporcingai sumažinti subsidiją arba visiškai atsisakyti ją skirti – apskritai dera su Sąjungoje galiojančia tvarka.
- 10 Pirmosios instancijos teismas taip pat laikėsi nuomonės, kad viešame pranešime INAIL turėjo aiškiai nurodyti, jog laikosi Reglamente Nr. 1407/13 3 straipsnio 7 dalyje numatyto griežto aiškinimo.
- 11 INAIL apskundė pirmosios instancijos teismo sprendimą *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba), kuri pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 12 INAIL mano, kad dalinis subsidijos suteikimas neatitinka Reglamento (EB) Nr. 1407/2013 3 straipsnio 7 dalies nuostatų, nes *de minimis* pagalba yra laikoma suteikta tuo metu, kai įmonė įgyja teisę ją gauti, neatsižvelgiant į tai, ar subsidija buvo faktiškai išmokėta, ar ne.
- 13 Nustatant, ar paisoma maksimalios ribos, tikrinimai atliekami suteikiant subsidiją, t. y. pareiškos priėmimo etape. Todėl galimų taisomųjų priemonių pareiškėjas turi imtis šiame etape, o ne po to, kai įstaiga pateikia ataskaitą ar patikrina įmonių pateiktus pareiškimus.
- 14 Pagrįsdamas savo poziciją, INAIL priminė 2013 m. pranešimo nuostatas ir iš to padarė išvadą, kad vien tai, jog pagalba įmonei buvo skirta, yra aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant *de minimis* sumą. Šiai aplinkybei poveikį galima daryti ne pateikiant kitas projekto versijas, o tik visiškai atsisakant pagalbos, kuri

buvo suteikta anksčiau ir kurią galima sudėti su pagalba, dėl kurios pateikta paraiška.

- 15 Dėl šios priežasties įmonė *Zennaro* turėjo pasirūpinti tuo, kad prašomą pagalbą neviršytų maksimalios 200 000,00 EUR ribos dar prieš šią pagalbą skiriant. Vėliau ji negalėjo nei pateikti kitų projekto versijų, siekdama sumažinti finansuojamą sumą, nei iš dalies atsisakyti ankstesnio finansavimo. Vienintelis galimas sprendimas – visiškai atsisakyti ankstesnės pagalbos.
- 16 Be to, pasak INAIL, Reglamento Nr. 1407/2013 nuostatos turi būti aiškinamos griežtai ir norint jas taikyti nebūtina, kad jos būtų nurodytos atitinkamame viešame pranešime.
- 17 Įmonė *Zennaro*, atvirksčiai, tvirtina, kad iš viešo pranešimo matyti, jog galima teikti projekto versijas siekiant padaryti poveikį pirminiam sprendimui skirti pagalbą, nes priešingu atveju tame pranešime turėtų būti aiškiai nurodyta, kad *de minimis* ribų paisymas bus tikrinamas anksčiau, t. y. tikrinant tinkamumą gauti subsidiją.
- 18 Įmonė *Zennaro* taip pat remiasi Reglamento Nr. 1407/2013 6 straipsnio 5 dalimi išvadai, kad pareiškimai dėl gautos bendros *de minimis* pagalbos sumos ir vėlesni patikrinimai negali būti susiję tikrai su įmonės situacija priimant pirmąjį sprendimą skirti subsidiją, bet turi būti susiję su bendra situacija dėl gaunamos ar gautos pagalbos.
- 19 Galiausiai, pasak įmonės *Zennaro*, INAIL pasirinktas *de minimis* pagalbos nuostatų aiškinimas yra pernelyg griežtas ir gali būti nenaudingas įmonėms, o tai prieštarauja atitinkamos sistemos tikslui, kuria siekiama supaprastinti administracinę naštą įmonėms, kai teikiama ribota pagalbos suma.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 20 Nagrinėdamas aptariamo viešo pranešimo nuostatas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad abu šalių siūlomi aiškinimai yra galimi.
- 21 Jo nuomone, net minėtos Reglamento Nr. 1407/2013 nuostatos nėra esminės. Pagal 3 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą nuostatą, kad pagalba turi būti laikoma „suteikta“ tuo momentu, kai įmonė įgyja teisę tokią pagalbą gauti, o į lėšų išmokėjimo datą neturi būti atsižvelgiama, negalima atmesti galimybės, jog pagal taikomą nacionalinę teisę gali būti nustatyta išsamesnė procedūra, kuri apimtų ir išankstinio patvirtinimo, kad viršutinė riba nėra viršyta (6 straipsnio 3 dalis), etapą ir tik jam pasibaigus galima būtų daryti išvadą, kad teisė į subsidiją yra „suteikta“.
- 22 Panašūs argumentai galioja ir pareiškimams dėl pagalbos, gautos tuo metu, kai gali (turi) būti atsisakyta ankstesnės pagalbos (būtinai anksčiau nei buvo išmokėta ankstesnė subsidija arba ir vėliau).

- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kaip paskutinės instancijos teismas, mano, kad privalo kreiptis į Teisingumo Teismą, nes Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nerado informacijos, kuria remiantis būtų galima priimti sprendimą dėl tinkamo nurodytų Sąjungos teisės nuostatų taikymo, ypač atsižvelgiant į ekonominę skatinamųjų priemonių svarbą įmonėms.

DARBINIS VERTINMAS